

POVESTE PARTICIPATIVĂ

Omul care a pus Pamântul în mișcare (Nicolaus Copernicus)

(7-8 ani)

Obiective de învățare

Această poveste este formată din 4 fișe care devin mai complexe din punct de vedere narativ pe măsură ce copiii progresează. Trecând de la un nivel (fișă) la altul și lucrând în grupuri mici sau perechi, copiii vor îmbogăți povestea lui Nicolaus Copernic cu adjective de personalitate, adjective de aspect, onomatopee și, în final, vor crea propriul final al poveștii.

POVESTEA DE BAZĂ

Citiți-le copiilor versiunea simplă a poveștii ('povestea de bază'). Citiți expresiv și subliniați cuvintele cheie (cum ar fi Pământ, revoluție, știință, adevăr). Apoi, puneți elevii să lucreze în grupuri sau în perechi pentru a îmbogăți baza poveștii (începând de la nivelul 1).

Multă vreme, oamenii au fost convinși că Soarele se învârte în jurul Pământului, care stătea nemișcat în mijloc. Se părea că nimeni nu putea schimba acest punct de vedere. Micul Nicolaus, așezat pe acoperișul casei sale, încerca să privească în adâncurile și misterele cerului. Se întreba dacă viețile oamenilor erau cu adevărat scrise în stele și dacă era vina lor că el și frații săi au rămas orfani. A vrut să găsească o modalitate de a citi și de a înțelege stelele.

Nicolaus și cei trei frați ai săi au fost crescuți de unchiul lor Luca. Mai presus de toate, acesta s-a ocupat de educația băieților, trimițându-i la universitate. Nicolaus a studiat la Cracovia, la Viena și în Italia. A fost interesat de filosofie, medicină, perspectivă și pictură, precum și de matematică și astronomie.

După ce a primit vestea că Cristofor Columb, care plecase din Spania spre India, s-a aflat pe un tărâm necunoscut, demonstrând că Pământul este rotund, Nicolaus s-a întrebat câte lucruri ar mai putea fi descoperite. A simțit energia și dorința de a descoperi noi adevăruri.

A întâlnit mari artiști și gânditori, cum ar fi Michelangelo, Leonardo da Vinci și celebrul astronom Novara, care i-a devenit profesor. În mintea lui Nicolaus s-au născut idei noi, iar în ele, Soarele și Pământul au făcut schimb de locuri. El era convins că Soarele era cel care se afla în centrul galaxiei și nu Pământul,

așa cum credea toată lumea.

După ce și-a terminat studiile, Nicolaus s-a întors acasă pentru a prepara medicamente cu care îi vindeca pe bolnavi. Datorită unei mașini ingenioase, el a furnizat apă orașului. Dar forța sa motrice, care îl făcea să se trezească în fiecare dimineață cu o nouă energie, era însă poziționarea Soarelui și a Pământului. Minte sa dorea să găsească soluții, readucând Soarele la locul său de drept.

El observa cerul în fiecare zi. Își nota observațiile pe hârtie și pe pereții unei clădiri din apropierea casei sale. Nicolaus a montat o "lunetă optică" pentru a măsura înălțimea stelelor deasupra orizontului sau distanța dintre ele. Apoi a observat și a urmărit traiectoria planetelor. Cu ajutorul unei oglinzi, a marcat și a proiectat traiectoria soarelui pe peretele casei sale. Următoarele săptămâni de observații au demonstrat că ceea ce credea și își imagina el era adevărat: "Pământul, care se rotește în jurul unei axe înclinate, face o revoluție completă în jurul Soarelui pe an".

Această mare descoperire l-a făcut fericit pe Nicolaus. În același timp, el a simțit teamă și neliniște. Nu vedea cu cine ar putea împărtăși descoperirea sa, ca nu cumva să fie luat în râs și considerat eretic. Nicolaus era deja un om în vârstă când unul dintre manuscrisele sale a ajuns în mâinile tânărului matematician Giorgio Gioacchino Retico: "Nu am citit niciodată ceva mai frumos și mai convingător", a

spus el.

Împreună au verificat traiectoriile planetelor și înclinarea axei Pământului. În cele din urmă, au descoperit că Soarele se afla exact în centru și că ocupa locul atribuit anterior Pământului.

Revoluția devenise acum o realitate și îi stârnise temerile lui Nicolas, la fel cum o făcuse cu ani în urmă. El și-a stăpânit entuziasmul. În ciuda acestor temeri, Gioacchino a trimis cartea "Despre revoluțiile sferelor cerești" la cea mai importantă și faimoasă tipografie din Nürnberg.

Chiar și ca om bătrân și bolnav, Nicolas visa la cer. Când Gioacchino s-a întors în cele din urmă, aducând cu el o copie tipărită a cărții, Nicolas a reușit să țină cartea în mână și a închis ochii în fața acestei lumi.

El a simțit că ceea ce au realizat nu a fost doar o chestiune de cifre, ci ceea ce a "mișcat" cu adevărat Soarele și celelalte stele a fost dragostea pentru știință și adevăr.

NIVELUL 1: CUM SUNT PERSONAJELE? (ADJECTIVE CARE DESCRIU PERSONAJELE)

Lucrând în grupuri și perechi, elevii ar trebui să îmbogățească povestea cu adjective care să descrie personajele. Cuvintele în **mov** sunt sugestii - în funcție de nivelul de competență al elevilor, decideți câte adjective doriți să adăugați înaintea fiecărui substantiv țintă. Recomandăm ca copiii să aleagă cel puțin 1 adjectiv.

Multă vreme, oamenii au fost convinși că Soarele se învârte în jurul Pământului, care stătea nemișcat în mijloc. Se părea că nimeni nu putea schimba acest punct de vedere. Micul Nicolaus, așezat pe acoperișul casei sale, încerca să privească în adâncurile și misterele cerului. Se întreba dacă viețile oamenilor erau cu adevărat scrise în stele și dacă era vina lor că el și frații săi au rămas orfani. A vrut să găsească o modalitate de a citi și de a înțelege stelele.

Ambițiosul/talentatul/curiosul Nicolaus și cei trei frați ai săi au fost crescuți de unchiul lor Luca. Mai presus de toate, acesta s-a ocupat de educația băieților, trimițându-i la universitate.

Inteligentul/curiosul/persuasivul Nicolaus a studiat la Cracovia, Viena și Italia. A fost interesat de filosofie, medicină, perspectivism și pictură, precum și de matematică și astronomie.

După ce a primit vestea că Cristofor Columb, care plecase din Spania spre India, s-a aflat pe un tărâm necunoscut, dovedind că Pământul este rotund, Nicolaus, **curios/fascinat/hotărât**, s-a întrebat câte lucruri ar mai putea fi descoperite. A simțit energia și dorința de a descoperi noi adevăruri.

A întâlnit mari artiști și gânditori, cum ar fi Michelangelo, Leonardo da Vinci și celebrul astronom Novara, care i-a devenit profesor. În mintea lui Nicolaus s-au născut idei noi, iar în ele, Soarele și Pământul au făcut schimb de locuri. El era convins că Soarele era cel care se afla în centrul galaxiei și nu Pământul, așa cum credea toată lumea.

După terminarea studiilor, **educatul/de succes/nobilul** Nicolaus s-a întors acasă pentru a prepara medicamente cu care îi vindeca pe bolnavi. Grație unei mașini ingenioase, el a furnizat apă orașului. Dar forța sa motrice, care îl făcea să se trezească în fiecare dimineață cu o nouă energie, era poziția Soarelui și a Pământului. Mintea sa dorea să găsească soluții, readucând Soarele la locul său de drept.

El observa cerul în fiecare zi. Își nota observațiile pe hârtie și pe pereții unei clădiri din apropierea casei sale. Nicolaus a montat o "lunetă optică" pentru a măsura înălțimea stelelor deasupra orizontului sau distanța dintre ele. Apoi a observat și a urmărit traiectoria planetelor. Cu ajutorul unei oglinzi, a marcat și a proiectat traiectoria soarelui pe peretele casei sale. Următoarele săptămâni de observații au demonstrat că ceea ce credea și își imagina el era adevărat: "Pământul, care se rotește în jurul unei axe înclinate, face o revoluție completă în jurul Soarelui pe an".

Această mare descoperire l-a făcut fericit pe **încăpățânatul/bravul/revoluționarul** Nicolaus. În același

timp, el a simțit teamă și anxietate. Nu vedea cu cine ar putea împărtăși descoperirea sa, ca nu cumva să fie luat în râs și considerat eretic. Nicolaus era deja un om în vârstă când unul dintre manuscrisele sale a ajuns în mâinile tânărului matematician Giorgio Gioacchino Retico: "Nu am citit niciodată ceva mai frumos și mai convingător", a spus el.

Împreună au verificat traiectoriile planetelor și înclinarea axei Pământului. În cele din urmă, au descoperit că Soarele se afla exact în centru și că ocupa locul atribuit anterior Pământului.

Revoluția devenise acum o realitate și îi stârnea temerile lui Nicolas, la fel ca și cu ani în urmă. El și-a stăpânit entuziasmul. În ciuda acestor temeri, **vicleanul/îndrăznețul/folositorul** Gioacchino a trimis cartea "Despre revoluțiile sferelor cerești" la cea mai importantă și faimoasă tipografie din Nürnberg.

Chiar și ca om bătrân și bolnav, Nicolas visa la cer. Când Gioacchino s-a întors în cele din urmă, aducând cu el o copie tipărită a cărții, Nicolas a reușit să țină cartea în mână și a închis ochii în fața lumii.

Simțea că ceea ce realizaseră nu era doar o chestiune de cifre, ci ceea ce mișca cu adevărat Soarele și celelalte stele era dragostea pentru știință și adevăr.

NIVELUL 2: CUM SUNT OBIECTELE CEREȘTI? (ADJECTIVE)

Lucrând în grupuri sau în perechi, elevii trebuie să îmbogățească textul cu adjective care descriu obiecte cerești, cum ar fi Soarele, Pământul, cerul, stelele, etc. Ajutați-i pe copii să le scrie și să le citească împreună cu adjectivele pe care le-au scris deja pe fișa de lucru de nivelul 1. Cuvintele cu **roșu** sunt sugestii - în funcție de nivelul elevilor dumneavoastră, le recomandăm să scrie cel puțin 1 adjectiv.

Multă vreme, oamenii au fost convinși că **arzătorul/îngrozitorul/luminosul** Soarele se învâрте în jurul Pământului **populat/verde/profund**, care stătea nemișcat în mijloc. Se părea că nimeni nu putea schimba acest punct de vedere. Micul Nicolaus, așezat pe acoperișul casei sale, încerca să privească în adâncurile și misterele cerului **nesfârșit/albastru/vast**. Se întreba dacă viețile oamenilor erau cu adevărat scrise în stelele **îndepărtate/misterioase/numeroase** și dacă era vina lor că el și frații săi au rămas orfani. A vrut să găsească o modalitate de a citi și de a înțelege stelele.

Ambițiosul/talentatul/curiosul Nicolaus și cei trei frați ai săi au fost crescuți de unchiul lor Luca. Mai presus de toate, acesta s-a ocupat de educația băieților, trimițându-i la universitate.

Inteligentul/curiosul/persuasivul Nicolaus a studiat la Cracovia, Viena și Italia. A fost interesat de

filosofie, medicină, perspectivism și pictură, precum și de matematică și astronomie.

După ce a primit vestea că Cristofor Columb, care plecase din Spania spre India, s-a aflat pe un tărâm necunoscut, dovedind că Pământul este **rotund/familiar/antic/stancos**, Nicolaus, **curios/fascinat/hotărât**, s-a întrebat câte lucruri ar mai putea fi descoperite. A simțit energia și dorința de a descoperi noi adevăruri.

A întâlnit mari artiști și gânditori, cum ar fi Michelangelo, Leonardo da Vinci și celebrul astronom Novara, care i-a devenit profesor. În mintea lui Nicolaus s-au născut idei noi, iar în ele, Soarele și Pământul au făcut schimb de locuri. El era convins că Soarele **galben/gigant/fierbinte** era cel care se afla în centrul galaxiei **enorm/infinit/înfocat** și nu Pământul, așa cum credea toată lumea.

După terminarea studiilor, **educatul/de succes/nobilul** Nicolaus s-a întors acasă pentru a prepara medicamente cu care îi vindeca pe bolnavi. Grație unei mașini ingenioase, el a furnizat apă orașului. Dar forța sa motrice, care îl făcea să se trezească în fiecare dimineață cu o nouă energie, era poziția Soarelui și a Pământului. Mintea sa dorea să găsească soluții, readucând Soarele **misterios / neînțeles / îndepărtat** la locul său de drept.

El observa cerul în fiecare zi. Își nota observațiile pe hârtie și pe pereții unei clădiri din apropierea casei

sale. Nicolaus a montat o "lunetă optică" pentru a măsura înălțimea stelelor deasupra orizontului sau distanța dintre ele. Apoi a observat și a urmărit traiectoria **îndepărtată/străină** a planetelor. Cu ajutorul unei oglinzi, a marcat și a proiectat traiectoria soarelui pe peretele casei sale. Următoarele săptămâni de observații au demonstrat că ceea ce credea și își imagina el era adevărat: "Pământul, care se rotește în jurul unei axe înclinate, face o revoluție completă în jurul Soarelui pe an".

Această mare descoperire l-a făcut fericit pe **încăpățânatul/bravul/revoluționarul** Nicolaus. În același timp, el a simțit teamă și anxietate. Nu vedea cu cine ar putea împărtăși descoperirea sa, ca nu cumva să fie luat în râs și considerat eretic. Nicolaus era deja un om în vârstă când unul dintre manuscrisele sale a ajuns în mâinile tânărului matematician Giorgio Gioacchino Retico: "Nu am citit niciodată ceva mai frumos și mai convingător", a spus el.

Împreună au verificat traiectoriile planetelor și înclinarea axei Pământului. În cele din urmă, au descoperit că Soarele se afla exact în centru și că ocupa locul atribuit anterior Pământului.

Revoluția devenise acum o realitate și îi stârnea temerile lui Nicolas, la fel ca și cu ani în urmă. El și-a stăpânit entuziasmul. În ciuda acestor temeri, **vicleanul/îndrăznețul/folositorul** Gioacchino a trimis cartea "Despre revoluțiile sferelor cerești" la cea mai importantă și faimoasă tipografie din Nürnberg.

Chiar și ca om bătrân și bolnav, Nicolas visa la cer. Când Gioacchino s-a întors în cele din urmă, aducând cu el o copie tipărită a cărții, Nicolas a reușit să țină cartea în mână și a închis ochii în fața lumii.

Simțea că ceea ce realizaseră nu era doar o chestiune de cifre, ci ceea ce mișca cu adevărat Soarele și celelalte **importante/îrotitoare/înflăcărâte** stele era dragostea pentru știință și adevăr.

NIVELUL3: CE SPUN? (DIALOG)

Lucrând în grup sau în perechi, elevii ar trebui să îmbogățească textul cu un dialog. Ajutați-i pe copii să le scrie și să le citească împreună cu adjectivele pe care le-au scris deja pentru fișele de lucru de nivelul 1 și nivelul 2. Cuvintele în **verde** sunt sugestii - în funcție de nivelul de abilități al elevilor dumneavoastră, le recomandăm copiilor să scrie cel puțin 1 propoziție de dialog sau onomatopee).

Multă vreme, oamenii au fost convinși că **arzătorul/îngrozitorul/luminosul** Soarele se învâрте în jurul Pământului **populat/verde/profund**, care stătea nemișcat în mijloc. Se părea că nimeni nu putea schimba acest punct de vedere. Micul Nicolaus, așezat pe acoperișul casei sale, încerca să privească în adâncurile și misterele cerului **nesfârșit/albastru/vast**. Se întreba dacă viețile oamenilor erau cu adevărat scrise în

stelele **îndepărtate/misterioase/numeroase** și dacă era vina lor că el și frații săi au rămas orfani. A vrut să găsească o modalitate de a citi și de a înțelege stelele. **"Dacă aş putea să descopăr mai multe", își spunea el în sinea lui.**

Ambițiosul/talentatul/curiosul Nicolaus și cei trei frați ai săi au fost crescuți de unchiul lor Luca. Mai presus de toate, acesta s-a ocupat de educația băieților, trimițându-i la universitate.

Inteligentul/curiosul/persuasivul Nicolaus a studiat la Cracovia, Viena și Italia. A fost interesat de filosofie, medicină, perspectivism și pictură, precum și de matematică și astronomie.

După ce a primit vestea că Cristofor Columb, care plecase din Spania spre India, s-a aflat pe un tărâm necunoscut, dovedind că Pământul este **rotund/familiar/antic/stancos**, Nicolaus, **curios/fascinat/hotărât**, s-a întrebat câte lucruri ar mai putea fi descoperite. A simțit energia și dorința de a descoperi noi adevăruri. **"Trebuie să existe mistere mai mari de dezlegat", s-a gândit el.**

A întâlnit mari artiști și gânditori, cum ar fi Michelangelo, Leonardo da Vinci și celebrul astronom Novara, care i-a devenit profesor. În mintea lui Nicolaus s-au născut idei noi, iar în ele, Soarele și Pământul au făcut schimb de locuri. El era convins că Soarele **galben/gigant/fierbinte** era cel care se afla în centrul galaxiei **enorm/infinit/înfocat** și nu Pământul, așa cum credea toată lumea. **"Eureka! În sfârșit, lumea va**

afla adevărul".

După terminarea studiilor, **educatul/de succes/nobilul** Nicolaus s-a întors acasă pentru a prepara medicamente cu care îi vindeca pe bolnavi. Grație unei mașini ingenioase, el a furnizat apă orașului. Dar forța sa motrice, care îl făcea să se trezească în fiecare dimineață cu o nouă energie, era poziția Soarelui și a Pământului. Minte sa dorea să găsească soluții, readucând Soarele **misterios / neînțeleș / îndepărtat** la locul său de drept.

El observa cerul în fiecare zi. Își nota observațiile pe hârtie și pe pereții unei clădiri din apropierea casei sale. Nicolaus a montat o "lunetă optică" pentru a măsura înălțimea stelelor deasupra orizontului sau distanța dintre ele. Apoi a observat și a urmărit traiectoria **îndepărtată/străină** a planetelor. Cu ajutorul unei oglinzi, a marcat și a proiectat traiectoria soarelui pe peretele casei sale. Următoarele săptămâni de observații au demonstrat că ceea ce credea și își imagina el era adevărat: "Pământul, care se rotește în jurul unei axe înclinate, face o revoluție completă în jurul Soarelui pe an".

Această mare descoperire l-a făcut fericit pe **încăpățânatul/bravul/revoluționarul** Nicolaus. În același timp, el a simțit teamă și anxietate. Nu vedea cu cine ar putea împărtăși descoperirea sa, ca nu cumva să fie luat în râș și considerat eretic. **"Nu știi dacă pot să am încredere în cineva cu această descoperire!"**,

a exclamat el. Nicolaus era deja un om în vârstă când unul dintre manuscrisele sale a ajuns în mâinile tânărului matematician Giorgio Gioacchino Retico: "Nu am citit niciodată ceva mai frumos și mai convingător", a spus el.

Împreună au verificat traiectoriile planetelor și înclinarea axei Pământului. În cele din urmă, au descoperit că Soarele se afla exact în centru și că ocupa locul atribuit anterior Pământului.

Revoluția devenise acum o realitate și îi stârnea temerile lui Nicolas, la fel ca și cu ani în urmă. El și-a stăpânit entuziasmul. În ciuda acestor temeri, **vicleanul/îndrăznețul/folositorul** Gioacchino a trimis cartea "Despre revoluțiile sferelor cerești" la cea mai importantă și faimoasă tipografie din Nürnberg. **"Trebuie să împărtășim această veste cu toată lumea!", s-a gândit Gioacchino.**

Chiar și ca om bătrân și bolnav, Nicolas visa la cer. Când Gioacchino s-a întors în cele din urmă, aducând cu el o copie tipărită a cărții, Nicolas a reușit să țină cartea în mână și a închis ochii în fața lumii.

Simțea că ceea ce realizaseră nu era doar o chestiune de cifre, ci ceea ce mișca cu adevărat Soarele și celelalte **importante/îrotitoare/inflăcărâte** stele era dragostea pentru știință și adevăr.

NIVELUL 4: CUM SE TERMINĂ? (PROPRIUL TĂU FINAL)

Lucrând în grup sau în perechi, elevii trebuie să îmbogățească textul prin dezvoltarea finalului. Ajutați-i pe copii să scrie și să citească propoziția (propozițiile) finală(e) împreună cu adjectivele și dialogurile pe care le-au scris deja pentru fișele de lucru de Nivel 1, Nivel 2 și Nivel 3. Propozițiile în **albastru** sunt sugestii - în funcție de nivelul de îndemânare al elevilor dumneavoastră, recomandăm ca copiii să scrie cel puțin 1 propoziție pentru a îmbogăți finalul.

Multă vreme, oamenii au fost convinși că **arzătorul/îngrozitorul/luminosul** Soarele se învârte în jurul Pământului **populat/verde/profund**, care stătea nemișcat în mijloc. Se părea că nimeni nu putea schimba acest punct de vedere. Micul Nicolaus, așezat pe acoperișul casei sale, încerca să privească în adâncurile și misterele cerului **nesfârșit/albastru/vast**. Se întreba dacă viețile oamenilor erau cu adevărat scrise în stelele **îndepărtate/misterioase/numeroase** și dacă era vina lor că el și frații săi au rămas orfani. A vrut să găsească o modalitate de a citi și de a înțelege stelele. **"Dacă aș putea să descopăr mai multe", își spunea el în sinea lui.**

Ambițiosul/talentatul/curiosul Nicolaus și cei trei frați ai săi au fost crescuți de unchiul lor Luca. Mai presus de toate, acesta s-a ocupat de educația băieților, trimițându-i la universitate.

Inteligentul/curiosul/persuasivul Nicolaus a studiat la Cracovia, Viena și Italia. A fost interesat de filosofie, medicină, perspectivism și pictură, precum și de matematică și astronomie.

După ce a primit vestea că Cristofor Columb, care plecase din Spania spre India, s-a aflat pe un tărâm necunoscut, dovedind că Pământul este **rotund/familiar/antic/stancos**, Nicolaus,

curios/fascinat/hotărât, s-a întrebat câte lucruri ar mai putea fi descoperite. A simțit energia și dorința de a descoperi noi adevăruri. "**Trebuie să existe mistere mai mari de dezlegat**", s-a gândit el.

A întâlnit mari artiști și gânditori, cum ar fi Michelangelo, Leonardo da Vinci și celebrul astronom Novara, care i-a devenit profesor. În mintea lui Nicolaus s-au născut idei noi, iar în ele, Soarele și Pământul au făcut schimb de locuri. El era convins că Soarele **galben/gigant/fierbinte** era cel care se afla în centrul galaxiei **enorm/infinit/înfocat** și nu Pământul, așa cum credea toată lumea. "**Eureka! În sfârșit, lumea va afla adevărul**".

După terminarea studiilor, **educatul/de succes/nobilul** Nicolaus s-a întors acasă pentru a prepara medicamente cu care îi vindeca pe bolnavi. Grație unei mașini ingenioase, el a furnizat apă orașului. Dar

forța sa motrice, care îl făcea să se trezească în fiecare dimineață cu o nouă energie, era poziția Soarelui și a Pământului. Minte sa dorea să găsească soluții, readucând Soarele **misterios / neînțeleș / îndepărtat** la locul său de drept.

El observa cerul în fiecare zi. Își nota observațiile pe hârtie și pe pereții unei clădiri din apropierea casei sale. Nicolaus a montat o "lunetă optică" pentru a măsura înălțimea stelelor deasupra orizontului sau distanța dintre ele. Apoi a observat și a urmărit traiectoria **îndepărtată/străină** a planetelor. Cu ajutorul unei oglinzi, a marcat și a proiectat traiectoria soarelui pe peretele casei sale. Următoarele săptămâni de observații au demonstrat că ceea ce credea și își imagina el era adevărat: "Pământul, care se rotește în jurul unei axe înclinate, face o revoluție completă în jurul Soarelui pe an".

Această mare descoperire l-a făcut fericit pe **încăpățânatul/bravul/revoluționarul** Nicolaus. În același timp, el a simțit teamă și anxietate. Nu vedea cu cine ar putea împărtăși descoperirea sa, ca nu cumva să fie luat în răs și considerat eretic. **"Nu știi dacă pot să am încredere în cineva cu această descoperire!"**, a exclamat el. Nicolaus era deja un om în vârstă când unul dintre manuscrisele sale a ajuns în mâinile tânărului matematician Giorgio Gioacchino Retico: "Nu am citit niciodată ceva mai frumos și mai convingător", a spus el.

Împreună au verificat traiectoriile planetelor și înclinarea axei Pământului. În cele din urmă, au descoperit că Soarele se afla exact în centru și că ocupa locul atribuit anterior Pământului.

Revoluția devenise acum o realitate și îi stârnea temerile lui Nicolas, la fel ca și cu ani în urmă. El și-a stăpânit entuziasmul. În ciuda acestor temeri, **vicleanul/îndrăznețul/folositorul** Gioacchino a trimis cartea "Despre revoluțiile sferelor cerești" la cea mai importantă și faimoasă tipografie din Nürnberg.

"Trebuie să împărtășim această veste cu toată lumea!", s-a gândit Gioacchino.

Chiar și ca om bătrân și bolnav, Nicolas visa la cer. Când Gioacchino s-a întors în cele din urmă, aducând cu el o copie tipărită a cărții, Nicolas a reușit să țină cartea în mână și a închis ochii în fața lumii.

Simțea că ceea ce realizaseră nu era doar o chestiune de cifre, ci ceea ce mișca cu adevărat Soarele și celelalte **importante/îrotitoare/inflăcărâte** stele era dragostea pentru știință și adevăr.

Din acea zi, oamenii au început să creadă că Pământul se mișcă în jurul Soarelui. Nicolaus a fost proclamat un geniu, chiar și după moartea sa.

Sfârșit!